

Br. protokola:134/13

Saopštenje za javnost Povodom nimalo spontanijh uličnih prosvjeda prosvjetnih i drugih radnika ispred zgrade Vlade Kantona Sarajevo

Centar za kulturu dijaloga najoštrije osuđuje neprincipijelne proteste prosvjetnih radnika na ulicama Sarajeva koji su zaštitu svojih prava tražili u trenutku kada je čelni čovjek Ministarstva obrazovanja KS činio najveće napore da se, ne jednokratno, nego dugoročno riješe nagomilani problemi u prosvjeti.

Prosvjedi nisu i ne mogu biti opravdani jer su namijenjeni Vladi koja u novom sazivu radi tek šest mjeseci, a problemi na koje se prosvjednici pozivaju jesu problemi koji datiraju na period u kojem je većinska vlast bila SDP. Tada su svi šutjeli i na ulicama je bila prosvjedna pustoš.

Ako je jedan od osnovnih zahtjeva i razloga za izlazak na ulice isplata razlike u novcu iz prva tri mjeseca prošle godine, onda prekjučerašnji protesti nisu ništa drugo nego politički čin. Njihov izlazak na ulice bi bio opravdan samo u vremenu u kojem su im bile uskraćene finansijske nadoknade na koje se pozivaju.

Agresivno pozivanje i drugih strukovnih sindikata da uđu u zgradu Vlade kako bi vidjeli šta se tamo dešava ili šta radi „esedaova“ vlast, nije poziv nezadovoljnog radnika nego ima direktnu političku implikaciju.

Transparenti, karikature i plakati kao i ogromni baner koji su nosili prosvjednici su identični onim uličnim prosvjedima iz 2008 koji nisu bili ništa drugo nego politički izlazak sa ciljem smjene tadašnje SDA-SBiH vlasti. Spontani izlazak na ulice ne uključuje političke poruke, opća mjesta na parolama, crteže bivših SDP ministara koji u rukama drže papir na kojem piše „reforma“ nego veoma konkretne zahtjeve. Prosto je nevjerovatno da se Predsjednik Sindikata srednjeg obrazovanja poziva na jednogodišnje odbijanje komunikacije resornog ministarstva i Vlade KS, zanemarujući pri tome da je ova vlada u funkciji tek šest mjeseci. Gdje je bio u proteklih godinu dana prije ovog saziva vlade predsjednik bilo kojeg obrazovnog sindikata? Gdje je bio kada su u proteklom ministarskom sazivu napravljene zastrašujuće pogreške u radu i odnosu prema prosvjetarima, kada su im direktno uskraćene finansijske nadoknade, kada su dijeljeni bespravni otkazi i još mnogo šta?

Skandalozno je aplaudirati na moralnom činu gospodina Marjanovića i tvrditi da nisu htjeli njegovu smjenu u trenutku kada su se oglasili na njegovo prethodno uvjeravanje da neće ulica, nego nastavak sjedenja za stolom riješiti njihove nagomilane probleme. Skandalozno je čovjeku koji šest mjeseci svakodnevno komunicira sa svim razinama u obrazovnom sustavu reći da je dosta sa ugrožavanjem dostojanstva prosvjetnih radnika i da treba da im to dostojanstvo vrati, jer on to čini svakodnevno na najrazličitije načine. No, šteta koja je godinama činjena ne može biti ispravljena za nepunih šest mjeseci, a još manje je opravdano tražiti ostavke bilo koga u najkraćem zabilježenom roku obnašanja funkcija u posljednjoj deceniji? Ko se sjeća ovakvih, radikalnih, zahtjeva u posljednjoj deceniji, ako izuzmemo dirigitirane ulične prosvjede 2008. godine?

Nažalost, uloga civilnog društva je opet pala na ispitu, a sudeći po predstavi koju su na ulicama grada napravili prosvjetari i mnogi drugi koji nisu ni vidjeli prosvjete samo još jednom ukazuje na nezrelost civilnog društva i politički upliv u obrazovnom sustavu. I konačno javno postavljamo pitanje: Ako je godinama sve lošiji položaj prosvjetnih radnika, ko je za to odgovoran, predstavnici sindikata koji treba da zagovaraju za promjene ili različite garniture ministarstava?